

РЕШЕНИЕ

№ 11870

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. ИВАНОВА

при участието на секретаря ДИАНА АЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВЕТА В. ИВАНОВА Гражданско дело № 20211110142842 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от [адрес], с рег. № [№], чрез [фирма] срещу Д. В. К. кумулативно обективно съединени установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД (след прекратяване на производството по делото в частта относно предявените от ищеца срещу ответника евентуални искиове, с влязло в сила определение от 15.10.2021 г.) за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество следните вземания: сумата от **256,43 лева**, представляваща непогасена главница по договор за потребителски кредит № [№] от 06.04.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 30.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, сумата от **10,17 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г., сумата от **68,89 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 20.07.2017 г. до 12.03.2020 г. и сумата от **6,77 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 14.07.2020 г. до 16.10.2020 г., за които суми по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 21.12.2020 г.

Ищецът твърди, че на 06.04.2017 г. между [фирма], с ЕИК: [ЕИК], в качеството му на кредитор и ответника Д. В. К., в качеството му на кредитополучател бил сключен договор за кредит № CREX-[№] за закупуване на стоки и услуги на изплащане, със срок на действие от 3 месеца, считано от момента на сключване на договора и с краен падеж на 20.07.2017 г. Посочва, че след сключване на договора заемната сума, равняваща се на стойността на закупените стоки, била преведена от дружеството – заемодател по сметката на упълномощения търговски партньор, поради което за К. възникнало задължението да върне същата чрез три равни месечни погасителни вноски, всяка в размер от по 133,30 лева, включващи съответната част от главницата, ведно с надбавка, представляваща печалбата на

кредитора съгласно погасителен план. Излага, че последният включва падежните дати и размера на месечните вноски, както и стойността на оставащата главница. Според ищеца ответникът преустановил редовното обслужване на кредита на 20.06.2017 г., към която дата била заплатена само една вноска. Посочва, че съгласно чл. 3 от договора вземането на кредитора става изискуемо в пълен размер когато кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, в случая – 20.07.2017 г., за което на ответника е изпратено изрично уведомление на 12.12.2017 г. Излага твърдения, че след сключване на процесния договор било осъществено трансгранично вливане на първоначалния кредитор [фирма] в едноличния собственик на капитала му – ищеца [адрес], по силата на което последното станало универсален правоприменик на прекратеното преобразуващо се дружество, а с това и носител на правата и задълженията му, позовавайки се на разпоредбата на чл. 265о, ал. 2 ТЗ, както и на извършеното вписване на посочените обстоятелства в ТРРЮЛНЦ. Счита, че по този начин именно дружеството приобретател се явява титуляр по материалноправното правоотношение, породено от процесния договор и процесуално легитимирана страна в настоящия процес от момента на осъществяването на вливането. Доколкото ищцата дружество извършва своята дейност на територията на Република България именно чрез регистрирания си клон на основание чл. 20 ЗКИ, то именно чрез последния - [фирма] са предявени процесните претенции. В исковата молба се посочва, че неизпълнените от страна на ответника задължения по договора за потребителски кредит от 06.04.2017 г. възлизат на сума в общ размер от 342,26 лева, включваща следните вземания: 256,43 лева - непогасена главница, 10,17 лева - възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г., 68,89 лева - лихва за забава за периода от 20.07.2017 г. до 12.03.2020 г. и 6,77 лева - лихва за забава за периода от 14.07.2020 г. до 16.10.2020 г. Поддържа, че обезщетението за забава е дължимо на основание чл. 3 от процесния договор и се равнява на действащата през периода законна лихва за времето на забавата. Намира за дължима и претендира и законната лихва върху главницата от сезиране на съда до окончателното изплащане на вземането. [фирма], с рег. № [№], чрез [фирма] сочи, че за процесните вземания по негово искане в хода на производството по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 21.12.2020 г., която е връчена на длъжника Д.лав К. по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и с оглед дадени от съда указания същият предявява настоящите установителни претенции. С тези съображения ищецът обосновава правния си интерес от търсената защита и отправя искане за уважаване на исквете. Претендира присъждане на разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор назначение по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 и ал. 4 ЗПрП особен представител на ответника Д.лав К. – адв. Л. Ц. оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Излага доводи за липсата на представени от ищеца доказателства същият да е поискал погасяване на процесните задължения от застрахователя по договора за кредит – „Cardif ASSURANCEs Via SA“, чрез клоновете му в България, както и, че е получил отказ от последния за покриване на задълженията на ответника на основание сключената застраховка. Посочва, че в чл. 2 от Общите условия на застраховката „Максимална защита плюс“ на получателите на кредит за покупка на стоки на изплащане подробно са посочени лицата, спрямо които се разпростира застраховката и кои конкретно застрахователни събития покрива същата. В съдебното заседание особеният представител уточнява, че не оспорва получаването от ответника на стоките, за които е била предоставена процесната парична сума, с твърдение за липсата на доказателства за ангажиране отговорността на застрахователя. С тези доводи се отправя искане за постановяване на решение съобразно събрания доказателствен материал и интересите на ответника.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства,

поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Предявените са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване със силата на присъдено нещо съществуването на парични вземания на ищеца срещу ответника, удостоверени в Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК.

Съдът, като съобрази, че препис от заповедта за изпълнение е връчен на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5, вр. ал. 1 ГПК, а установителните искиове са предявени в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК, във връзка с дадени от съда указания по реда на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, намира, че за ищеца е налице правен интерес от търсената установителна искова защита.

По същество:

Съгласно разпоредбите на чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД с договора за заем заемотателят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид, количество и качество, заедно с лихва, когато последната е уговорена писмено.

Касае се за консенсуален и реален договор, чието действие е обусловено, както от постигането на съгласие между страните, така и от реалното предаване на сумата, предмет на договора.

Следователно, възникването в полза на ищеца на процесните вземания е обусловено от установяване, при условията на пълно и главно доказване възникването на валидно облигационно правоотношение между дружеството-заемотател и ответника, породено от процесния договор за кредит, предаването на заемната сума на заемополучателя, уговорения падеж на погасителните вноски, твърдяната форма на неизпълнение от ответната страна, довела до обявяване на кредита за предсрочно изискуем и съобщаването на това обстоятелство на насрещната страна; наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с лихва и нейния размер, изпадането на ответника в забава и размера на дължимата мораторна лихва. В тежест на ищеца е и да установи, че същият е универсален правопреемник на кредитора по договора [фирма], чрез твърдяната форма на преобразуване.

При установяване на тези обстоятелства, в тежест на ответника е да установи, че е погасил претендираните вземания, както и възражението си относно наличието на застрахователен договор във връзка с процесния договор за кредит, неизпълнението на задълженията по който представляват покрит риск, съответно, че кредиторът е ползващо се лице по последния.

По делото не се спори, че между [фирма], в качеството му на кредитор и ответника Д. В. К., в качеството му на кредитополучател, е възникнало облигационно правоотношение с правопораждащ юридически факт процесният договор за потребителски кредит № CREX-[№] от 06.04.2017 г., че в изпълнение на задълженията си по договора кредиторът е заплатил предоставената под формата на паричен заем сума в полза на доставчика на стоката, както и реалното получаване на същата от кредитополучателя Д. К..

Посочените обстоятелства следват и от приетите по делото писмени доказателства, сочещи, че договорът между страните е сключен в писмена форма с цел финансиране от кредитора закупуването на конкретна стока, мека мебел – диван „Вилиян S“ на стойност от 359 лева с доставчик третото за процеса лице – [фирма]. Съгласно клаузите на договора общият размер на предоставената на ответника в заем сума възлиза на 375,16 лева, включваща стойността на стоката от 359 лева и сумата от 16,16 лева под формата на застрахователна премия по застраховка „сигурност на плащанията“ с групова полица №

5/2008 г. Съгласно договора кредитополучателят се задължава да заплати на кредитора сума в общ размер от 399,90 лева, включваща размера на кредита и възнаградителна лихва, чрез три равни месечни погасителни вноски, с падеж на 20.05.2017 г., 20.06.2017 г. и 20.07.2017 г., всяка в размер от по 133,30 лева. Установени са годишен лихвен процент от 31,58 % и годишен процент на разходите от 36,58 %. Видно от съдържанието на договора страните са уговорили, че сумата по кредита, предоставена за закупуването на посочената стока в раздел II „Финансирани стоки и услуги“, се усвоява еднократно чрез изплащане на съответния търговски партньор. В клаузата на т. 2 от договора е уговорено, че кредитът се погасява чрез плащане по банкова сметка на кредитора, посочена в договора, посредством внасяне на съответните погасителни вноски, конкретизирани в полета: „Месечна погасителна вноска“ и „Брой погасителни вноски“ и съставляващи изплащане на главницата по кредита, заедно с надбавка, представляваща печалба на кредитора.

В раздел „Удостоверявания“ на процесния договор е вписано, че подписвайки същия заемателят удостоверява получаването на стоката/услугата, описана в група: „Финансирани стоки и услуги“, както и, че същата му е продадена и предадена в добро функционално състояние от търговския партньор. В клаузата на чл. 3, Раздел „Условия по договора“ е предвидено, че при забава в плащането на месечна вноска от деня, следващ падежа ☐ се начислява и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода на забавата. Установено е също, че при допуснато просрочие на две или повече месечни погасителни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, без да е необходимо изпращане на съобщение за настъпването на предсрочната изискуемост.

Изяснява се, че договорът е сключен въз основа на представен на кредитополучателя Стандартен европейски формуляр от 06.04.2017 г., съдържащ данни за страните по сделката, описание на основните й характеристики – общ размер на кредита, условия за усвояването му – чрез получаване на стоката в търговския обект – магазин и чрез заплащане на цената на стоката от кредитора на продавача; срока на договора – 3 месеца; броя, вида и размера на погасителните вноски; общата сума, която следва да бъде заплатена от кредитополучателя – 399,90 лева; вида на финансираната стока/услуга – диван на обща стойност от 359 лева и застраховка „сигурност на плащанията“ чрез три вноски от по 5,39 лева; приложимите ГЛП и ГПР по договора – разходи по кредита; разходи при просрочени плащания – законна лихва за забава, равняваща се на ОЛП, обявен от БНБ + 10 процента.

По делото е приета фактура № [№]/06.04.2017 г., издадена от [фирма] с получател ответника Д. В. К. за извършена доставка на стока – диван „Вилиян S десен черен“ на обща стойност от 359 лева с вкл. ДДС, върху която като начин на плащане е удостоверено с печат „на кредит“.

Материалите по делото сочат, че на 06.04.2017 г. е сключен застрахователен договор, обективиран в Сертификат № CREX-[№] по застраховка „Максимална защита Плюс“ на кредитополучателите на кредит за покупка на стоки на изплащане, по силата на който „Кардиф Животозастраховане“ – клон България и „Кардиф Общо застраховане“ – клон България, като представители на съответните застрахователи, се задължават срещу заплащането на застрахователна премия да застраховат стоката, предмет на процесния договор за кредит, а именно: диван „Вилиян S“ с обща цена от 359 лева, със застраховано лице ответникът Д. В. К., в качеството му на кредитополучател и застраховаш и ползващо се лице „БНП Бариба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, което да получи обезщетението при настъпване на застрахователно събитие – чл. 9 от договора. Предвидено е заплащането на застрахователна премия в размер от 4,5 % от финансираната сума, дължима еднократно – чл. 1 от договора и срок на действието му, равен на срока на кредита. Съгласно клаузите на застрахователния договор покрити са следните рискове: смърт – в резултат на злополука или заболяване; инвалидизация над 70 %, продължителни болнични над 30 дни; безработица над

30 дни; хоспитализация над 3 дни; „защита на покупката“ и „защита на стоката“ – при пълна повреда на застрахованата вещ, частична повреда, кражба и грабеж. Съгласно чл. 1 от Общите условия на договора за застраховка, обективирани в последния, същият има за цел да обезпечи сключения кредит, чрез предоставяне на застрахователна закрила на застрахованите лица при настъпване на посочените рискове, вследствие от които това лице реализира загуба на обичайния си доход, влияеща неблагоприятно върху възможността да обслужва надлежно погасителните вноски по кредита. В клаузата на чл. 6 е предвидено, че при настъпване на застрахователно събитие, представляващо покрит риск, застрахованият следва да уведоми застрахователите в определения срок, в зависимост от вида на рисковете, след което на същите се изпращат попълнено от застрахования или от ползващото се лице уведомление за настъпило застрахователно събитие с приложенията към същото, включващи: копие от застрахователния сертификат и общите условия по застраховката, копие от личен документ и от документ за банкова сметка, както и съответни документи, които да установят настъпване на застрахователното събитие в зависимост от вида му.

Предвид изложеното и с оглед липсата наведено оспорване от ответната страна, съдът приема, че заемодателят [фирма] е изпълнил изцяло задълженията си по договора с плащането на цената на стоката, реално получена от К., на доставчика на същата [фирма] чрез банков превод от 11.04.2017 г. и с осъществено посредничество при сключване на застраховката, обективирана в Сертификат № CREX-[№]/06.04.2017 г., респ. с превод към застрахователните дружества на уговорената между страните застрахователна премия в размер от 16,16 лева. Последната съдът намира за непротиворечаща на клаузите на ЗПК, доколкото уговорката ѝ е израз на волята и на двете страни по правоотношението и при съобразяване на конкретния ѝ размер с характера и размера на обезпеченото вземане.

С това, за насрещната договаряща страна – заемополучателя Д. К. е възникнало задължението да върне цялата заемна сума, заедно с уговорената договорна /възнаградителна лихва/ чрез 3 месечни вноски в размери и срокове, определени от страните и удостоверени в погасителния план, обективиран в договора за кредит.

При установяване на конкретните по вид и размер вземания, дължими от ответника съдът съобрази данните, отразени в приетото по делото и неоспорено от ответника извлечение по кредит CREX-[№], издадено от ищцовото дружество [фирма], съгласно което в изпълнение на задълженията си по договора Д. К. е извършил едно плащане на 19.05.2017 г. на сума в общ размер от 133,30 лева, равняваща се на стойността на първата месечна погасителна вноска с падеж на 20.05.2017 г., включваща сумата от 118,73 лева – главница и сумата от 14,57 лева – договорна лихва. Изяснява се, че останалата непогасена сума е в общ размер от 256,43 лева – стойността на втората и третата погасителни вноски и включва сумата от 256,43 лева – главница и сумата от 10,17 лева – договорна лихва.

По делото не се твърди и не се установява тези суми да са изплатени от ответника, поради което съдът намира, че в правната сфера на кредитора [фирма] са възникнали вземания в посочените размери.

В тази връзка и в отговор на доводите на ответната страна за липсата на доказателства кредиторът да е отправил искане за погасяване на процесните суми първо от застрахователите по сключената застраховка, обективирана в Сертификат № CREX-[№] от 06.04.2017 г., съдът намира за необходимо да отбележи, че по делото не се твърди и не се установява в случая неизпълнението на задължението на ответника Д. К. – за заплащане на втора и трета погасителни вноски по договора от 06.04.2017 г. да е в резултат от настъпване на застрахователно събитие, представляващо покрит застрахователен риск съгласно договора за застраховка и чл. 5 от приложимите към същия Общи условия за застраховка „Максимална защита Плюс“ на кредитополучателите на кредит за покупка на стоки на изплащане. Само в този случай за застрахователя, като насрещна страна по правоотношението, би се породило задължение за заплащане на застрахователно

обезщетение и в случай на такова стойността на същото да бъде приспадната от общо дължимата сума по договора, в хипотеза, при която размерът на плащането не покрива изцяло последната. Наред с това следва да се отбележи, че съгласно клаузите на Общите условия, процедурата по уведомяване на застрахователите за настъпило застрахователно събитие и за предявяване на иск за извършване на застрахователно плащане започва именно по инициатива на застрахования – кредитополучателя, който следва да ги уведоми за настъпилото събитие. Съдът съобрази също, че по делото липсват твърдения и доказателства такъв риск реално да е настъпил и пред застрахователите да не е образувана преписка поради бездействие от страна на кредитора [фирма], изразяващо се в неподаване или некоректно подаване на уведомление за настъпило застрахователно събитие с изискуемите приложения към същото. Ето защо, съдът намира, че в полза на последния е възникнало правото да получи стойността на незаплатените месечни вноски.

Изясни се, че в исковата молба ищецът излага твърдения за автоматично настъпила – на 20.07.2017 г. предсрочна изискуемост на процесния кредит поради допусната от ответника забава в плащанията на повече от две погасителни вноски с твърдение за изрично уведомяване за това на длъжника. За установяване на това обстоятелство по делото е представена и приета писмена покана от 12.12.2017 г. от кредитора [фирма], адресирана до ответника Д. К., в качеството му на заемополучател по договор CREX -[№] от 07.04.2017 г., с която го уведомява, че поради допуснато неизпълнение на задълженията му – незаплащане на дължими суми в общ размер от 276,97 лева, кредитът е обявен за предсрочно изискуем, с покана за заплащане на непогасената част в седемдневен срок. По делото, от страна на ищеца не са ангажирани доказателства за надлежно връчване на тази покана на ответника в период, предхождащ по време подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 30.10.2020 г.

Установи се, че в клаузата на чл. 3, Раздел „Условия по договора“ е предвидено, че при допуснато просрочие на две или повече месечни погасителни вноски, считано от падежната дата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, без да е необходимо изпращане на съобщение за настъпването на предсрочната изискуемост.

Съдът, при анализ на събраните по делото доказателства, намира, че това право не е било надлежно упражнено от кредитора – заемодател преди образуване на настоящото производство. Ищцовото дружество се позовава на настъпила предсрочна изискуемост на кредита на основание чл. 60, ал. 2 ЗКИ поради неплащане в срок на конкретни падежири месечни вноски. В този случай, за да се приеме, че вземането е изискуемо и подлежи на изпълнение, следва да бъде установено упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили и обективните факти, обуславящи настъпването ѝ – соченото неизпълнение.

Както се изясни, липсват доказателства, сочещи, че Д. К. е узнал за отнемане преимуществото на срока и за обявяване на кредита за изцяло и предсрочно изискуем.

Същевременно съдът съобрази, че изискуемостта на всички погасителни вноски /последната с падеж на 20.07.2017 г./ е настъпила към момента на сезиране на съда с процесните искови претенции, а с това и към момента на приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция, който факт следва да бъде съобразен от съда, въпреки че не са налице последиците на надлежно обявена предсрочна изискуемост на цялото задължение по договора за кредит. Длъжникът – ответник по иска, дължи изпълнение за тази част от дълга, по отношение на която е настъпил падежът, договорен от страните, тъй като дори когато в производството не бъде доказано, че претендираното вземане е изцяло изискуемо поради

предявената предсрочна изискуемост, то не може изцяло да се отрече съществуването на вземането и да бъде отхвърлен изцяло искът при безспорно установено неизпълнение на това вземане по отношение на вече падежираните вноски – в този смисъл са и задължителните за съда разяснения, дадени в мотивите на т. 1 и 2 от ТР от 02.04.2019 г. по тълк. дело № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС.

Следователно, с настъпване на изискуемостта и на последната трета погасителна вноска – на 20.07.2017 г. за ответника Д. К. се е породило задължението да върне на заемотателя сумата от 256,43 лева, представляваща непогасена главница по договор за потребителски кредит № [№] от 06.04.2017 г. и сумата от 10,17 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г.

Изясни се, че ищецът обосновава активната си материалноправна легитимация като носител на процесните вземания в качеството си на универсален правоприемник на кредитора [фирма], вследствие от осъществено трансгранично вливане на последното в [адрес] и по силата на чл. 265о, ал. 2 ТЗ. За установяване на посочените обстоятелства по делото е представена и приета Нотификация на презгранично сливане на основание чл. 13 от Директива 2005/56/ЕО на Европейския Парламент и Съвета от 26.10.2005 г. между [фирма] – френско анонимно акционерно дружество, вписано в П.ки Търговския регистър под 542 097 902, със седалище в град П., Франция и [фирма] ЕАД (кредитира по процесния договор) – българско анонимно акционерно дружество, вписано в Търговския регистър към Агенция по вписвания под № [ЕИК] със седалище в град София. Същевременно, при служебно извършване на справка от публично достъпния ТТРЮЛНЦ (приложена по делото л. 100 и л. 101) следва, че [фирма] [ЕИК] е заличен търговец с правоприемник [фирма] – ищеца по делото, осъществяват търговската си дейност в Република България чрез и представляван от клона си.

Следователно, от момента на преобразуването и по силата на настъпилото универсално правоприемство ищецът се явява надлежна страна по материалното правоотношение, възникнало пи силата на процесния договор за кредит, а с това и носител на процесните вземания.

Предвид всичко изложено дотук, предявените главни иски се явяват основателни и следва да бъдат уважени изцяло.

По отношение на исковите за лихва за забава съдът намира, че по делото се установи както възникване на главен дълг, така и изпадането на ответника в забава – с настъпване на падежа на последната погасителна вноска – 20.07.2017 г., поради което от този момент същият дължи заплащането на законна лихва – арг. чл. 3 от договора за потребителски кредит, чийто размер за процесните периоди страните не спорят, че се равнява на претендираните от ищеца суми. Ето защо, предявените иски по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явяват основателни и следва да бъдат уважени.

Като законна последица от уважаване на иска, върху главницата се дължи и следва да бъде присъдена и законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

По отговорността за разноски:

При този изход на спора – основателност на предявените иски, право на разноски има само ищецът, в частност за тези, направени в хода на производството по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на СРС, 51-ви състав – арг. т. 12 на Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС. На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК в полза на ищцовото дружество следва да бъде присъдена сумата от 75 лева – разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в производството по ч. гр. дело № 52930/2020 г. и сумата от 325 лева – разноски за държавна такса, депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство. Съдът определи

юрисконсултското възнаграждение на ищеца в двете съдебни производства в минималния му размер на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 26 от Наредбата за заплащането на правната помощ (по отношение на юрисконсултското възнаграждение в заповедното производство) и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ (по отношение на юрисконсултското възнаграждение в исковото производство), като съобрази вида и обема на извършената дейност от процесуалния представител на ищеца, изразяваща се в депозиране на искова молба и на писмени становища, без представителство в съдебно заседание, както и конкретната фактическа и правна сложност на делото, характеризиращо се с обичайна продължителност.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от [адрес], с рег. № [№], чрез [фирма] КЧТ, с ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес на управление: [адрес] срещу Д. В. К., с ЕГН: *****, с постоянен и настоящ адрес: [адрес] кумулативно обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 240, ал. 2 ЗЗД и по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал., че Д. В. К. дължи на [адрес], с рег. № [№], чрез [фирма] КЧТ, с ЕИК: [ЕИК] следните вземания: **сумата от 256,43 лева**, представляваща непогасена главница по договор за потребителски кредит № CREX-[№] от 06.04.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 30.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, **сумата от 10,17 лева**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 20.07.2017 г., **сумата от 68,89 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 20.07.2017 г. до 12.03.2020 г. и **сумата от 6,77 лева**, представляваща лихва за забава за периода от 14.07.2020 г. до 16.10.2020 г., за които суми по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 21.12.2020 г.

ОСЪЖДА Д. В. К., с ЕГН: *****, с постоянен и настоящ адрес: [адрес] да заплати на [фирма], с рег. № [№], чрез [фирма] КЧТ, с ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес на управление: [адрес], на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, сумата от **75 лева**, представляваща сторени разноси в производството по ч. гр. дело № 52930/2020 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 51-ви състав и сумата от **325 лева**, представляваща сторени разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____